χαρίζει τὴν ὑπέρτατη συγκίνησι καὶ μὲ συνταραχτικὸ καὶ μεθύγλυκο ξεχείλισμα πλημμυρίζει τὶς αἰσθήσεις μας. Ἡ ἀγάπη μόνον, ὡσὰν γοητευτικὴ ἁρμονικὴ μουσική, μᾶς ἐνθαρρύνει καὶ μᾶς πετᾶ στὰς ἀπείρους ἐκτάσεις τῆς ὑπερτελείας εὐδαιμονίας, στοὺς παραδείσιους κόσμους, ποὺ μόνον ἡ φτερουγίζουσα φαντασία ἐπισκέπτεται μὲ τὴν ἀφάνταστη ταχύτητά της. Σ' ἕνα τέτοιο βωμὸ συζυγικῆς ἀγάπης θυσιάζομεν καὶ τὴν ζωήν μας ἀκόμη. Μὲ ὅλους τοὺς θησαυροὺς τοῦ κόσμου δὲν δύναται ὁ γάμος νὰ εἶνε πανευτυχής, παρὰ μόνον ὅταν ὁ σύζυγος μὲ προθυμόλογα καὶ ἁπαλοὺς τρόπους σβήνει τὴν ψυχικὴν δίψαν μὲ τὴν μάγον γλῶσσαν του, μὲ θυσίας ἀνταξίας καὶ γλυκόλογα πηγάζοντα ἀπὸ τὴν καρδιὰ καὶ πλημμυροῦντα μὲ ἄρρητον ἡδονὴν τὴν ζωήν μας. Ἰδανικὸς σύζυγος εἶνε ἐκεῖνος ποὺ εἶνε πρότυπον εὐγενείας καὶ λεπτότητος, μὲ τὴν καρδιὰ γεμάτη θάρρος, φιλοκαλία, φιλεργία, ρωμαντισμὸ καὶ ἰδανισμό. Ὁ ὑψηλόφρων, ὁ εὐγενής, εἰλικρινής, εὐπειθής, συνεπὴς καὶ ἀκριβὴς σύζυγος, κρατᾶ αἰχμάλωτον τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδιὰ μας καὶ ἡ ψυχή μας φτερουγίζει σὲ παραδείσιον μεταρσίωσιν, μέσα σὲ οὐρανίας μεγαλοπρεπείας κόσμον ὀνειρωδῶς ὡραῖον. Ἡ σκοτεινιὰ τῆς ψυχῆς μεταβάλλεται ἔτσι σὲ λαμπρότητα ἀνεκφράστου μεγαλείου. Μόνον μὲ τὴν ἀγάπη, τὴν ὑπέρτατη θεότητα, τὴν ἁγνὴ καὶ ἄσπιλη, λογίζεται ὁ γάμος σωστὸς καὶ εὐτυχής. Ἡ μελωδική, θωπευτικὴ ἀγάπη, ἀποθεώνει τὴν ψυχή. Ἡ ἀγάπη ἐναρμονίζει, γλυκαίνει, μυρώνει καὶ μὲ ἐκθαμβωτικὴ αἴγλη γεμίζει τὸ στῆθος χαρὰ καὶ εὐτυχία. Αὐτὰ εἶνε, ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο», τὰ ὄνειρά μου, σὲ κάθε ποθητό, σὲ κάθε βαθύγλυκο καὶ μυριοαγαπημένο, σὲ κάθε ζηλευτὸ καὶ γοητευτικό, σὲ κάθε μεθυστικὸ καὶ σαγηνευτικὸ ξύπνημα τῆς χαραυγῆς. Αὐτὸ μόνον τὸ ὄνειρον ἀνακουφίζει τὴν καρδιὰ καὶ συναρπάζει τὸ πνεῦμα. Τέτοιος γάμος θεωρεῖται τρισευτυχής.

Μετὰ μεγίστης τιμῆς καὶ ἀπείρου ἐκτιμήσεως, ἡ φίλη καὶ ἀναγνώστριά σας Ἑλένη Ζανίδου

* * *

Ἡ δὶς ΚΑΡΜΕΝ ΣΥΛΒΑ (Χαλάνδρι), μᾶς γράφει :

Ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο». Μὲ τὸ ἐρώτημα τὸ ὁποῖον μᾶς θέτετε : «Ποιὸς εἶνε ὁ ἰδανικὸς σύζυγος», καταθέτω καὶ ἐγὼ τὴν γνώμη μου. Ἐν πρώτοις τὸν θέλω νὰ μὴν εἶνε ὡραῖος, διότι ὁ ὡραῖος σύζυγος ἔχει πολλὰς διαταραχὰς μὲ τὴν συμβίαν του, ἕνεκεν ζηλοτυπίας. 2ον) Θὰ ἐθεωρούμην εὐτυχής, ἐν εἶχα συζυγον ἱπποτικοῦ χαρακτῆρος, ὡς τὸν ὡραῖον Λαγκαρντέρ, τὸν ἥρωα τοῦ ὡραίου μυθιστορήματος τοῦ «Μπουκέτου» σας. 3ον) Νὰ ἔχη μετρίαν περιουσίαν, τόσην τοὐλάχιστον, ὥστε νὰ περνοῦμε ἄνευ στενοχωριῶν. Μὲ μιὰ τέτοια ζωὴ θὰ ἐθεωρούμην εὐτυχής.

Μεθ' ὑπολήψεως.

Κάρμεν ὑλβα

* * *

Ἡ δὶς ΕΛΕΝΗ Δ. Κ. (Θεσσαλονίκη), μᾶς γράφει :

Ἀγαπητό μου «Μπουκέτο». «Ποιὸς εἶνε ὁ ἰδανικὸς σύζυγος ;» Νὰ μιὰ ἐρώτησις, ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ ἔχη σαφῆ καὶ κατηγορηματικὴ ἀπάντησι, μιὰ ποὺ τὰ γοῦστα διαφέρουν. Κατὰ τὴ γνώμη μου ὅμως, τὴν ἀπάντησι στὸ ἐρώτημα σας αὐτὸ τὴν δίδει ὁ Georges Honez στὸ μυθιστόρημά του ὁ «Ἀρχισιδηρουργός». Καὶ πράγματι, δὲν φαντάζομαι ἰδανικώτερον σύζυγον ἀπὸ τὸν Georges Derblay, τὸν ἀρχισιδηρουργό. Ὅσο γιὰ τὸ δεύτερο ἐρώτημά σας «Ποιὸς εἶνε ὁ πιὸ εὐτυχισμένος γάμος» ; Γιὰ ἄνθρώπους ἰσορροπημένους, γάμος εὐτυχισμένος εἶνε ἐκεῖνος ποὺ τὸ ἀνδρόγυνον ἐκτιμᾶται ἀμοιβαίως, ποὺ συνεννοεῖται μεταξύ του, ποὺ ὁ ἕνας προλαμβάνει τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἄλλου καὶ ποὺ ἡ γυναῖκα, χωρὶς νὰ παραλείπη τὰς κοινωνικάς της ὑποχρεώσεις, κυττάζει τὸ σπίτι της, τὸν ἄνδρα της καὶ τὰ παιδιά της. Ἑλένη Δ. Κ.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες ἀπαντήσεις.

Η ΕΡΕΥΝΑ ΜΑΣ

Ὅπως εἰς σειρὰν φύλλων ἐγράψαμε, ἐκ τῶν ἀπαντήσεων τῶν ἀναγνωστριῶν μας στὸ ἐρώτημα τοῦ «Μπουκέτου» : «ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ ;», θὰ βραβευθοῦν ἡ πέντε ἐπιτυχέστερες. Ἡ 1η ἐπιτυχὴς ἀπάντησις θὰ πάρη ὡς βραβεῖο ΕΝΑ ΕΚΛΕΚΤΟ ΑΡΩΜΑ (Εὐρωπαϊκό), ἀξίας 400 δραχμῶν, καὶ τὸ δικαίωμα ΜΙΑΣ ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ δωρεάν, στὸ Κομμωτήριον τοῦ κ. Χαμαράκη. Ἡ 2α ΕΝΑ ΡΟΥΖ ΧΕΙΛΕΩΝ, ἀξίας 175 δραχμῶν καὶ ΔΥΟ ΜΙΖ-ΑΝ-ΠΛΙ, ἐκ τοῦ κ. Χαμαράκη. Ἡ 3η ΕΝΑ ΚΟΥΤΙ ΕΚΛΕΚΤΗΣ ΠΟΥΝΤΡΑΣ (Εὐρωπαϊκῆς), ἀξίας 150 δραχμῶν. Ἡ 4η θὰ δικαιοῦται ἐπίσης ΜΙΑΣ ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ δωρεὰν στὸ Κομμωτήριον τοῦ κ.Χαμαράκη.Καὶ ἡ 5η θὰ πάρη ΜΙΑ ΚΟΜΠΙΝΑΙΖΟΝ μεταξωτή. Ἐπίσης θὰ δημοσιευθοῦν ἡ φωτογραφίες τῶν Δίδων ποὺ θὰ βραβευθοῦν.

Παρακαλοῦμεν ἐπίσης τὰς ἀγαπητὰς ἀναγνωστρίας μας ὅπως ἀπαντοῦν σαφῶς, ὄχι πολὺ ἐκτενῶς, καὶ ὅπως καθαρογράφουν. Τέλος, τὰς παρακαλοῦμεν ὅπως σημειώνουν στὴ γωνία τοῦ φακέλλου τῆς ἀπαντήσεώς των τὴ λέξι «ΚΑΜΠΑΝΙΑ» Γράφετε ἐπὶ τῆς μιᾶς πλευρᾶς τοῦ χάρτου.

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΑΓΓΛΙΚΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

Μεταξὺ φίλων :

—Πῶς ἔχασε ὁ Τὸμ τὴν περιουσία του ; Κυνηγοῦσε τὰ χρεώγραφα ;

—Ὄχι. Κυνηγοῦσε τὶς....ξανθές !...

* * *

Κατὰ τὸ ταξεῖδι, ἕνας δειλὸς ἐπιβάτης ρωτᾶ τὸν πλοίαρχο :

—Τί νὰ σᾶς πῶ, κύριε πλοίαρχε. Μοῦ φαίνεται πὼς τὸ πλοῖο κουνιέται πολύ. Συνέβη ποτὲ καμμιὰ ἀπώλεια στὰ ταξεῖδια σας ;

Ὁ πλοίαρχος.—Ποτέ ! Στὸ τελευταῖο ταξεῖδι μας τρεῖς ἐπιβάτες ἔπεσαν στὴ θάλασσα καὶ πνίγηκαν, μὰ τοὺς βρήκαμε καὶ τοὺς τρεῖς !...

* * *

Κάποτε ἕνας νεαρὸς Ἰνδὸς φοιτητὴς ἔγραψε ἕνα εὐχαριστήριο γράμμα στὸ διευθυντὴ τῆς ἱεραποστολῆς τῆς πατρίδος του καὶ τελειώνοντάς το θέλησε νὰ προσθέση : «Ὁ Θεὸς νὰ σᾶς διατηρῆ καὶ νὰ σᾶς πραγματώσῃ». Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἤξερε τὴν ἔννοια τῆς λέξεως «διατήρησις», πῆρε τὸ Λεξικό, τὸ συμβουλεύθηκε κ' ἔγραψε στὸν ἱεραπόστολο : «Ὁ Θεὸς νὰ σᾶς κάνη παστό !....

* * *

Ὁ χρήσιμος γιατρός.

Ἡ Μίσσες Μπράουν.— Ἐσεῖς δὲν εἴσθε ὁ γιατρός, ὁ ὁποῖος περιποιήθηκε τὸ παιδάκι μου στὴν τελευταία του ἀρρώστεια, ἀπὸ τὴν ὁποία καὶ πέθανε ;

Ὁ γιατρός. — Μάλιστα, κυρία μου.

Ἡ Μίσσες Μπράουν.—Καὶ τὸν μακαρίτη τὸν ἄνδρα μου ;

Ὁ γιατρός. — Μάλιστα, κυρία μου.

Ἡ Μίσσες Μπράουν.— Θὰ ἤθελα τότε νὰ ἐπισκεφθῆτε καὶ τὴν πεθερά μου, ἡ ὁποία εἶνε ἄρρωστη !

* * *

Παιδὶ μὲ νοῦ καὶ γνῶσι...

Ὁ πάστωρ.—Ἂν πετάξεις αὐτὸ τὸ τσιγάρο, παιδί μου, θὰ σοῦ δώσω ἕνα σελλίνι.

Ὁ νεαρὸς μάγκας. — Εὐχαρίστως, κύριε πάστωρ.

Ὁ πάστωρ.—Μπράβο, παιδί μου ! Πάρε τὸ σελλίνι. Τί θὰ πάρης μ' αὐτό ;

Ὁ νεαρὸς μάγκας.—Θ' ἀγοράσω ἕνα πακέτο....σιγάρα !...

* * *

Κόψιμο !...

Ὁ πελάτης. — Γιατρέ, μὲ πονεῖ ὁ λαιμός μου.

Ὁ γιατρός. — Χμ ! Πρέπει νὰ κόψωμε τὶς ἀμυγδαλές.

Μετὰ κάμποσους μῆνες ὁ ἴδιος πελάτης ἐπισκέπτεται καὶ πάλι τὸ γιατρὸ καὶ τοῦ δείχνει τὴν κοιλιά του.

—Γιατρέ μου, ἔχω ἕναν πόνο ἐδῶ.

Ὁ γιατρός. — Εἶνε σωληνοειδίτις ! Θὰ τὴν κόψωμε !...

Περνοῦν λίγες βδομάδες. Ὁ πελάτης ξαναπηγαίνει στὸ γιατρὸ καὶ μὲ συγκρατημένο φόβο τοῦ λέει :

—Γιατρέ μου, δὲν ξέρω ἂν εἶνε φρόνιμο νὰ σᾶς τὸ πῶ, μὰ ἔχω τρομερὸ πονοκέφαλο !... Μήπως πρέπει νὰ μοῦ κόψετε τὸ κεφάλι ;....

* * *

Διάνα !...

Μετὰ τὶς ἐξετάσεις, ὁ πατέρας ρωτᾶ τὸ γυιό του :

—Λοιπόν, πῶς τὰ κατάφερες στὴν ἀριθμητική ; Πόσα λανθασμένα προβλήματα εἶχες ;

—Μονάχα ἕνα.

—Εὖγε ! Καὶ πόσα προβλήματα ἦσαν ὅλα-ὅλα ;

—Δώδεκα.

—Θαυμάσια ! Ὥστε τ' ἄλλα ἑνδεκα τὰ ἔλυσες σωστά ;

—Ὄχι.... Δὲν τὰ ἔλυσα καθόλου !...

* * *

Πρωτοχρονιάτικα.

Ὁ σκουπιδιάρης.—Χρόνια πολλά, κύριε ! Εἶμαι ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἀδειάζει κάθε μέρα τὸν τενεκὲ τῶν σκουπιδιῶν σας.

Ὁ οἰκοδεσπότης (τοῦ ἀπόψε ἡ τσέπες ἄδειασαν ἀπὸ τοὺς πολλοὺς μπουναμάδες). — Εὐχαριστῶ, παλληκάρι μου. Κ' ἐγὼ εἶμαι ὁ ἄνθρωπος ποὺ γεμίζει κάθε μέρα τὸν τενεκὲ μὲ τὰ σκουπίδια, ποὺ ἀδειάζεις, μὰ κανένας δὲν μοῦ ἔδωσε μπουναμὰ !...